

Μεταξύ μας

ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Πρώτη του Μάρτη σήμερα κι' αποχαιρετίσαμε πιά τὸ Χειμῶνα. Τὰ παιδιά χύθηκαν στὰ χωράφια νὰ μαζέψουνε μαργαρίτες κι' άνεμῶνες. Τὰ κορίτσια φορέσανε στὰ χέρια τους βραχιόλι, τὴ χρυσὴ κλωστή, τοῦ «Μάρτη» ποῦ θά... «προστατέψει» τὸ δέρμα τους ἀπὸ τὶς δυνατές ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Κι' οἱ μικρές θελούδινες, μελιές, κάμπιες, ἡ ἀπαραίτητη ἀκολουθία τοῦ Μάρτη βγήκαν στὴ λιακάδα καὶ στὴ ζωή.

Πρώτη τοῦ Μάρτη σήμερα καὶ τ' ἀπογεύματα μας μυρίζουν βασανιστικά "Άνοιξη. Θυμᾶμαι τὰ μαθητικά χρόνια. Τέτοιες μέρες εἶχαμε ἐξετάσεις μὰ ποῦ μυαλό γιὰ μελέτη. "Ὅλο θαθειά ἀναστενάγματα καὶ κλεφτές ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο νὰ δοῦμε ἂν περνᾷ ὁ «ἐκεῖνος» μὲ τὸ ποδήλατο.

Κι' «ἐκεῖνος», ἀφήνοντας κι' ὁ ἴδιος τὰ μαθήματα περνοῦσε καὶ ξαναπερνοῦσε ὁ φτωχὸς κι' ἦταν ἀρκετὴ μιά ματιὰ κι' ἕνα χαμόγελο γιὰ νὰ πετοῦν κι' οἱ δυὸ πλευρές στὰ σύννεφα ἕνα εἰκοσιτετράωρο.

Πόσες "Άνοιξες πέρασαν ἀπὸ τότε; "Ὅχι καὶ τόσες πολλές κι' ὅμως εἶναι σὸν νὰ κάναμε ἕνα τεράστιο πήδημα. "Ἐνα τεράστιο πήδημα μακριὰ ἀπὸ τὸν ρομαντισμὸ τῆς πρώτης, τῆς ἀνοιξιᾶτικῆς ἀγάπης. Σήμερα εἶμαστε μορφωμένοι, ἔχουμε ἀνακαλύψει καὶ μάθει πολλά. Σήμερα συναντιόμαστε μὲ τὸν «ἐκεῖνο» τῶν ἐφηθικῶν χρόνων σὲ κοσμικές συγκεντρώσεις ἢ σὲ κοσμικά καφενεῖα κι' οὔτε θυμόμαστε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. "Ακόμα κι' οἱ παιδικές, οἱ ἐφηθικές φιλίες σιγὰ — σιγὰ ἀπομακρύνονται, ξεθωριάζουν, ὅπως ἕνα μαθητικὸ λεύκωμα στὰ χέρια τοῦ ὄριμου, πιά κατόχου του. Κι' ἂν ποῦ καὶ ποῦ συναντηθεῖς τώρα μὲ τὴ σύντροφο τῶν μαθητικῶν θρανίων, θά τὴν τοποθετήσεις στὸ μυαλό ἄθελα σου μέσα σ' ἕνα ἀλάνθαστο τοπίο κάποιας Μαρτιᾶτικῆς ἐκδρομῆς μὲ τὶς μαρκίτες τῆς κοτσίδης νὰ ἀρμενίζουν πέρα δῶθε στὸ τρεχτό.

"Ἔτσι εἶναι! "Ὁ Μάρτης, ἡ "Άνοιξη, τὸ θέλουμεν, ἢ ὄχι εἶναι δεμένη μὲ τὶς πρώτες μας, τὶς πιὸ ὁμορφες ἀναμνήσεις. Καὶ κακὰ τὰ ψέματά. "Ὅσο ὁμορφες "Άνοιξες κι' ἂν θάρθουνε στὸ μέλλον δέν θά μποροῦν ποτέ, δέν θά τολμήσουνε ποτέ νὰ παραβληθοῦν μ' ἐκεῖνες, τὶς πρώτες, τῆς παιδικῆς καὶ τῆς ἐφηθικῆς ἡλικίας.